

Het volgende stuk uit de rijke Boekverzameling van den Heer Jan Schouten te Dordrecht ons geworden, verleen en wij om der gelegenhedswille zoo wel als om deszelfs zeldzaamheid, gaarne een plaatsje in dit Tijdschrift.

LOFBAZUYN.

Uytgeblasen over de plegtige viering van het Hondertjarige Jubilé der opregting van de Utregtse Academie, seer solemneel gehouden op den 26 Maart 1736.

Stem: *Mars de Camizarts.*

Utrecht soet!

Ik moet U Lof gaen noemen, en roemen,
Sonder bloemen, wonder goed:

Gij zijt 't waerd

De pronk van Neerlands Steden, wel te vreden,
soet van reden, goed van aerd:

Uw goedheyd,

So ras wy by u quamen, haest vernamen,
Al te samen, vrolykheyd,

Doen gy zouw,

Dat groote Jubel vieren, met veel cieren,
En pleysieren, man en vrouw:

Men doen sag

Soo veel vermakelykheden, wel te vreden,
Waer men treden, vol van lag:

Groot gejuyg,

Hebt gy al vroeg begonnen , met kanonnen ,
Klokken brommen , en meer tugg.

En daer op ,

Hoort men de klokke spelen , Fluyt en Veelen ,
En ook keelen , Lustig op

In't groot Choor ,

Van zo veel musikanten , van alle kanten
Goede quanten , strelen 'toor :

En na dat

So ging men orateeren , met veel eeren ,
Voor de Heeren , van de stadt

Daer na quam

Dien grooten stoet van Heeren , Met veel eeren
Daer van veeren , Ryden an :

Onder een

Seer grooten loop van menschen , Men hoort
Wenschen , alle menschen , In 't gemeen :

Veel geluk

Op 't vieren van dees Feesten , Elk om 't mee-
sten , Bly van geesten , sonder druk

Daerop zag

Men doen een cavalcaden , Met cioraden ,
En maskeraden , vol van lag :

Of een stoet

Van vyfentwintig Heeren , In witte kleeren ,
Daer passeeren , wonder zoet :

Alle te paerd ,

Met Bacchus op een wagen , Al die 't sagen
Toont behagen , dubbel waerd.

O hoe schoon !

Den dom met duysent ligten , 't Al verligten
Vier gesigten als een kroon :

Met genugt

Soe sag men de vuurpylen , Daer heen ylen ,
Ende zylen , door de lugt.

Elk om 't meest

Waer dat men sig ging keeren , deed ter eeren ,
Illumineeren , van dit Feest :

Sa: wel aen ,

Daer op nu eens gesproken, van te roken,
 En te smoken, d'Eedle blaen,
 Stopt eens maet
 Sa lustig, no'ble Basen, vol aen 't blasen
 Ligt de glasen; Naeyd je naet
 Hey sie daer,
 De glaesjes staen geschonken, Eens geklonken,
 En gedronken, op dit jaer,
 Schenker kom,
 Sa, lustig! uyt der muyten, Repje kuyten,
 Vult de Fluyten: schenkt eens om.
 Set dit glas,
 't Sal gezondheid gelden, Sa als helden,
 't Beurt zo zelden, dat is pas.
 Met een veeg,
 Is 't uurtje weer gestoven, En gekloven,
 't Onderst boven, 't Glas is leeg.

Uit de Amsterdamsche Trekschuyt
 Te Leeuwarden

By *Wigerus Wigeri* Boekdrukker en Verkoper
 op de kelders, in de Rotterdamse Erasmus

(zonder Jaartal.)
